

Poštovane i drage Sestre, koje slavite prve i doživotne redovničke zavjete, koje obilježavate zlatni redovnički jubilej – 50 godina života u poslušnosti, osobnom siromaštvu i u čistoći tijela u potpunoj pripadnosti Kristu Gospodinu kao svome jedinome zaručniku, te koje obavljate svoje redovničke zavjete, Vi već tradicionalno slavljajući svojih redovničkih zavjeta organizirate i upriličujete o svetkovini Velike Gospe i u BDM vidite svoju sliku te savršeni uzor života u službi Isusa Krista. Suobličenje Kristu uskrsnome i zajedništvo s njime u uskrsnoj slavi je ono za što i od čega živite. Zbog toga smo se i danas okupili zajedno s Vama u molitvi hvale utjelovljenoga Sina Božjega, oko njegove oltara, na uočnicu svetkovine Uznesenja BDM u nebo, u uvjerenju da je ono što se dogodilo Blaženoj Djevici Mariji kao prvoj među nama, makar da je riječ o jedinstvenom privilegiju u povijesti spasenja, i naša budućnost, tj. da ćemo i mi koji se sjedinjujemo s Isusom Kristom i s onima s kojima se on poistovjetio, jednom, o „uskrsnuću mrtvih“, također biti tijelom i dušom uzneseni na nebo te postati dionicima iste nebeske slave i nebeskoga trojstvenog života.

Pozdravljam vrhovnu poglavaricu Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa majku Mariju Bani, provincijalnu poglavaricu Zagrebačke provincije majku Petru Marjanović i sve Vas poštovane i drage Sestre Služavke maloga Isusa.

Pozdravljam i Vas roditelje, braću i sestre, članove obitelji i rodbinu naših Sestara današnjih zavjetovanica i sestara koje slave zlatni jubilej svoga redovničkoga života. Pozdravljam i sve Vas dragi vjernici, draga braćo i sestre.

Radost mi je pozdraviti i sve Vas draga braćo svećenici i redovnici, dionici ovoga slavlja.

Vjera da je jedna naša sestra, BDM, postigla puninu života u Bogu je za nas izvor radosti, ohrabrenje, izvor motivacije i snage za ono što činimo danas: za polaganje i obnovu redovničkih zavjeta, za potpuno predanje Bogu. Požalimo za trenutke i razdoblja u kojima nas je zahvaćala malodušnost i sumnja, slabost i grijeh. I čitavim svojim bićem i srcem prionimo uz Isusa u Marijinu naručju; uz utjelovljenoga, raspetoga i uskrsloga Sina Božjega.

Poštovane i drage Sestre zavjetovanice i jubilarke,
 Poštovane časne majke vrhovna i provincijalna poglavarice,
 poštovane i drage časne sestre, draga braćo svećenici,
 draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Svetkovina Velike Gospe je uskrсна svetkovina, slavlje vjere u uskrsnuće mrtvih. Zbog toga u BDMariji vidimo svoju sestru i Majku; u njoj prepoznajemo znak nade i putokaz za sebe; u njoj prepoznajemo sliku Crkve i cilj prema kojemu smo svi usmjereni. Nebo je i naša budućnost. Zagledani u nebo, živimo od neba i shvaćamo da je nebo naša budućnost. I u tom i takvom ozračju vjere slavimo i slavlje redovničkih zavjeta

Dok Mariju slavimo kao znak naše nade, u današnjem evanđeoskom odlomku neka žena prepoznaje njezinu veličinu i blaženstvo u činjenici da je ona Isusova biološka majka: „Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!" Za razliku od spomenute žene, Isus blaženstvo i veličinu svoje Majke ne vidi toliko u tome što je ona postala novi šator Božjeg prebivanja među ljudima kojega je nagovijestilo prvo čitanje, nego prije svega u Marijinoj suradnji s Bogom, u vjernosti i poslušnosti njegovoj riječi: „Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!" Ta Isusova riječ je izvanredna novost koja ukazuje na to da se Marijin privilegij uznesenja na nebo, a na svoj način i otajstva koja su mu prethodila (uključujući i njezino Bogomaterinstvo te Bezgrešno začće), mogu protegnuti i na svakog od nas, na sve ljude - o čemu progovara sv. Pavao u današnjem drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima, gdje naviješta trenutak kad će se ono raspadljivo obući u neraspadljivost i smrtno u besmrtnost, te nas zbog toga poziva na postojanost u vjeri i u djelima.

Dajući prednost slušanju i čuvanju Božje riječi pred fizičkim bogomaterinstvom, Isus otvara mogućnost veličine i blaženstva i za sve nas koji nismo i ne možemo biti njegova majka, ali možemo i trebali bismo to postati slušanjem i čuvanjem Božje riječi, tj. životom u skladu s njegovom riječju Evanđelja. Ako je BDM uz Božju pomoć i milost, kojom je bila obdarena, mogla postati i ostati velika kroz stavljanje same sebe cijelim svojim bićem Bogu na raspolaganje, onda to možemo i trebamo i mi. I Vi drage Sestre zavjetovanice, po svojim redovničkim zavjetima i obećanjima, izgovarate i danas ponavljate - poput BDM nekoć anđelu Gabrijelu: „Fiat! Neka mi bude!“

Bog je svaku od vas, kao i Isusovu majku Mariju, imao u svom naumu odvijeka i svaku od vas je izabrao za sasvim određeno poslanje, u životu Crkve danas.

A koje je to specifično poslanje jedne redovnice u Crkvi i u svijetu danas? O tome govore sami zavjeti koje danas polažete: zavjet poslušnosti, osobnoga siromaštva i zavjet čistoće.

Nije li redovnička poslušnost, kojom se jedna časna sestra suobličava Kristu Gospodinu koji je svoje poslanje izvršio poslušnošću Ocu i BDM čiji je sav život bio odricanje i od svoje volje te stavljanje na raspolaganje Bogu i Djetetu Isusu, te odricanje jedne časne sestre od svoje vlastite volje te poslušnost a time i ovisnost o volji poglavarica, radikalni otklon i kritika današnjega apsolutiziranja slobode kojom moderni čovjek želi pošto-poto živjeti neovisno o bilo kome ili bilo čemu, potpuno samostalan u svojim odlukama. Mladi ljudi ne žele čak niti u brak, jer se ne žele vezati uz drugu osobu. Žele svoju samostalnost. I tako se nerijetko zatvaraju u sebe, u svoj egoizam i sebičnost, u svoja prava i prohtjeve, zaboravljajući na prava potrebe i dostojanstvo drugih ljudi, nesposobni iskreno voljeti i darivati se u ljubavi. I ta samodostatnost te solipsizam su u stvari grob u kojega su se zatvorili i u kojemu umiru. Nasuprot tome, Bogu posvećen život i zavjet poslušnosti, življen u svojoj časnosti, predanju i ljubavi Bogu, Crkvi i vlastitoj redovničkoj zajednici te konkretnim ljudima kojima jedna osoba biva poslana, je istinsko svjedočanstvo prihvaćanja izazova života, odgovornosti darivanja u ljubavi; i kao takav istinska snaga Crkve te izazov za društvenu sredinu. Redovnički zavjeti pokazuju ljudsku i kršćansku zrelost i vjerodostojnost jedne osobe te već sada predstavljaju ostvarenje buduće eshatološke pripadnosti Bogu i njegova sveopćeg gospodstva.

Zavjet siromaštva je također način života koji predstavlja kritiku mentaliteta današnjega svijeta koji funkcionira na principu fasciniranosti i zaokupljenosti posjedovanjem, luksuzom, visokim životnim standardom, materijalnom neovisnošću. Jedna redovnica prihvaća potpuno osobno siromaštvo do toga stupnja da iako može negdje raditi i primati redovitu plaću, ona tu plaću niti ne vidi, i svaki puta mora pitati svoju poglavaricu da joj dade nekoliko kuna za tramvajsku kartu. Zavjetovano siromaštvo jedne Bogu posvećene osobe je kritika praktičnog materijalizma, poziv na promišljanje o tome može li nas samo materijalno učiniti sretnima i zadovoljnima te poziv na promišljanje o smislu i cilju našega ljudskoga života.

Živimo u vremenu koje se oslobodilo svih tabua, pa i seksualnosti. Ona se sve više i sve očitije živi na permisivan način, bez ikakvih granica i normi. Spolnost i seksualno zadovoljstvo sve manje poznaju instituciju braka kao naravan zavičaj svoje legitimnosti jer se tu pokazuju kao divan dar po kojemu se čovjek tijelom i dušom ostvaruje kao dar za drugu osobu. A svaki govor o suzdržljivosti izvan braka doima se natražno, konzervativno i smiješno. Nije li upravo Bogu posvećena čistoća znakovit poziv na relativiziranje stvarnosti koju je mentalitet vremena apsolutizirao? Redovnička je čistoća dar koji se živi u poniznoj i slobodnoj darovanosti bez očekivanja ikakvog uzvrata, kroz nesebično služenje u crkvenoj zajednici. I zato je ovom svijetu i društvu potrebno svjedočanstvo Bogu posvećenog života i potpune pripadnosti Kristu. Sestre, koje već sada anticipiraju ono konačno zajedništvo s Kristom, su poziv i svjedočanstvo onima koji žive u braku i svima izvan braka da su brak, tijelo i spolnost ne banalna, nego sveta i uzvišena stvarnost po kojoj jedna osoba postaje u potpunosti dar za drugu osobu i obdarena dragom druge osobe. One su poziv da se i brak živi kao sveta stvarnost; da se poštuje svoje i tuđe tijelo kao sveti Božji hram kojemu se pristupa s krajnje dubokim poštovanjem i iskrenom ljubavlju kojom je Krist ljubio Crkvu. Drage sestre, znajte da su zavjetovana čistoća i uzdržljivost istodobno i izraz Vaše evanđeoske solidarnosti s onima kojima je beženstvo gorka životna sudbina, koji žive sami jer im je bračni drug u potpunosti upropastio život, s djecom koja odrastaju bez jednog ili oba roditelja te s onim bračnim drugovima koji su lišeni mogućnosti da zagrlje svoje vlastito dijete?!

Svojim hrabrim odabirom redovničkih zavjeta, svojim redovničkim samodarivanjem bližnjemu, svojim služenjem i žrtvom bez traženja uzvrata, spremnošću izdržati i trpjeti, poput malog Isusa koji se s neba spušta među maloga čovjeka da potvrdi njegovu vrijednost i njegovo dostojanstvo, vi drage sestre *se osposobljavate da, na neki način, postanete produljenje Isusova čovještva*« (usp. VC 76). Svojim zavjetima vi nosite u ovaj svijet novo svjetlo, novu nadu i smisao, te podižete duh i snagu malenih i jednostavnih, koje život ne miluje, posustalih i slabih. Izgonite zloduh egoizma, sebičnosti, traženja sebe, svojih prava, svoje komotnosti i svojih užitaka, te gradite novo društvo i novi svijet.

I svakoga je od nas, draga braćo i sestre, Bog stavio neko poslanje da gradi novo društvo i novi svijet. Stavio nas je u konkretnu obitelj i među konkretne ljude, te ovom vremenu i prostoru. Svakome od nas Bog na ovaj ili na onaj način pomaže da jasno prepoznamo što on traži i očekuje od nas: ne boj se prihvatiti još jedno

dijete ili već začeto dijete; uzmi svoju ženu, budi vjeran svome bračnome drugu, oprosti svome mužu; ne kloni duhom makar si nezaposlen, makar ne ide onako kako očekuješ i kako si se nadao; prihvati osobu koja ti je teška, oprosti, uzvрати dobrom a ne novim zlom; ne utajuj porez, plati preko računa a ne na crno, poštuju prava svojih radnika, budi pošten i odgovoran radnik u svome poslu, bježi od mita i korupcije; izađi na izbore, imaj milosrđa za onoga kome je još teže nego tebi; ne šalji djecu samu, nego idi s njima na nedjeljnu misu; molite zajedno u obitelji, češće se ispovijedaj i redovito pristupaj pričesti; ne psuj itd.

Marija je bila i ona ostaje blaženija od svih nas zbog toga što je od Boga u svoje krilo primila Sina Božjega koji se htio utjeloviti, jer ga je pod srcem nosila devet mjeseci, rodila ga je i dojila, odgojila i podigla na noge. Ali i sam Isus kaže da je njegova majka Marija još blaženija zbog toga što je Božju riječ slušala i u sebi ju prebiralala; što je Božju i Isusovu riječ pohranjivala u svome srcu, o njoj razmišljala, slijedila ju i bila joj je vjerna do kraja – do Velikog petka i suočavanja sa smrću nedužnog sina jedinca. Marija je prva među blaženima i zato majka i slika Crkve jer se na nju prvu odnosi Isusov odgovor ženi iz naroda: „Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!“ Sv. Augustin je rekao da je Marija prije začela Isusa u srcu snagom svoje vjere, a tek ga je onda začela po Duhu Svetome u svome tijelu. Marija je zbog te vjernosti Božjoj riječi velika i blažena!

I njezina vjernost Božjoj riječi bi, draga braćo i sestre, trebao biti i naš put: da ne budemo kršćani samo po imenu i krsnom listu, nego da stvarno budemo oni koji svojom vjernošću Isusovoj riječi, svojim postupcima, ljestvicom vrednota i životom u ovom svijetu i vremenu utjelovljuju Riječ Božju – Isusa Krista, koji je jedini sposoban vratiti i dati svakom čovjeku dostojanstvo, blaženstvo i veličinu za koju smo stvoreni i koji jedini - po našoj vjernosti njemu i njegovoj riječi - predstavlja odgovor na ozbiljne i teške probleme našega hrvatskoga društva, Europe i čitavoga svijeta.

Drage Sestre, draga braćo i sestre, niti u redovništvu, niti u svijetu, nije laka ova zadaća slušanja i čuvanja Božje riječi na koju smo pozvani i po kojoj i mi postajemo veliki i blaženi poput Djevice Marije. Teško je ostati vjeran Isusu jer to znači plivati protiv struje, ići uskim i trnovitim putem te često izvlačiti deblji kraj.

BDM nam je primjer kako to učiniti. Ona je i naša Majka i zagovornica kako bismo, uz milost Božju, mogli ostvariti svoje poslanje. Po uznesenju na nebo nije

nam postala daleka, nego na otajstven način još bliža jer nas sada vidi i gleda te privlači k svome sinu Isusu Kristu iz Božje perspektive.

S njezinim vjerničkim pouzdanjem i vjerom prionimo sada slavlju polaganja i obnove Vaših redovničkih zavjeta.